

behøve at tage noget ganske særligt Hensyn til, det vil sige, vi behøve neppe at tage noget Hensyn til den Frygt for Concurrence, som udtales udenfra. Den anden Grund til Modstand har ganske vist været den, at man har frygtet for, at ved en udvidet Frihed til Handel med Brændevin skulde ogsaa Misbrugen med Brændevin tiltage. Den Indvending, der er hentet herfra, er selvfølgelig begrundet; men jeg tror i Virkeligheden, at Thingets Medlemmer ligesaa fuldt som de, der have yttret sig udenfor Thinget, maae kjende, hvorledes Forholdene stille sig Landet over. Det var nærmest for at udtale mig om det Vædringsforslag, som er stillet af det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds (S. Sage), og som jeg forbigik eller forglemt at omtale forrige Gang, at jeg har taget Ordet. Dette Forslag gaar ud paa at forhøje den af Udvalget foreslaaede Afgift af Krohold. Det er jo fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem for Maribo Amts 1ste Valgkreds bemærkede, at man derved vil ned sætte og nedsætte meget betydeligt den Afgift, som nu sværes af Krohold paa Landet, men det forekommer mig ogsaa at være fuldkomment rigtigt, at man gjør det, idet den større, lettere Abgang til Brændevinshandel navnlig vil komme til at gaae ud over dem, der have Krohold. Dersom det kun gjaldt om at beskytte de tidligere lovligt bestaaende Handler imod Concurrenter, saa vilde jeg paa ingen Maade søge dette opnaaet ved at indrømme dem at svare en lavere Afgift end de nye; men man maa jo dog erindre, at man stiller ganske andre Fordringer til Krohold og Gæstgiveri paa Landet i det Almindeliges Interesse, end man paa nogen Maade kan sige at stille til andre Brændevinshandlere. Det forekommer mig altsaa at være billigt, ja ligesom retfærdigt, at man letter disse Føls Concurrence med de andre Brændevinshandlere ved at sætte Afgiften af deres Bedrift lavere. Jeg kan ikke Andet end paaskjønne, at Udvalget er gaaet ind paa denne Betragtning fra min Side, og har ladet det paa den Maade finde sit Udtryk, som skeet er ved dets Forslag. — Det overraskede mig ikke i mindste Maade at høre en Udtalelse fra det ærede Medlem for Odense Amts 7de Valgkreds (Corn. Petersen),

der gik ud paa, at der skulde være en stor Misforstøelse tilstede med den Maade, hvor paa Bevillingsmyndigheden med Hensyn til Brændevinshandlen hidtil har været anvendt; jeg er overbevist om, at det er kun en Forglemmelse fra det ærede Medlems Side, naar han ikke tilføiede, at det var en Selvfølge, at det ikke kunde være anderledes. Men jeg tror, at dette gjælder mere eller mindre om Udøvelsen af alle Arter af Bevillingsmyndighed, vel at mærke, naar man ikke benytter Bevillingsmyndigheden saaledes, som det f. Ex. skeer, hvor der er Spørgsmaal om at tilstede at svare en højere Rente end 4 pCt. af Gaan i faste Eiendomme, naar man ikke benytter den paa den Maade, at man uden Videre giver alle Andragere om Bevilling Tilladelse, eller ogsaa, som den nu anvendes paa flere Punkter, saaledes, at man uden Videre giver Afslag til Alle, thi Misnoten forsvinder naturligvis, naar man mærker, at Alle blive behandlet lige. Men naar man er henvisst til at anvende Bevillingsmyndigheden paa anden Maade, saa er det efter min Mening uundgaaeligt, at man fremkalder Misbilligelse fra alle deres Side, som faae et Afslag. Ganske særdeles vanskeligt er det nu netop ved Anvendelsen af den Bevillingsmyndighed, her er Tale om, nogenlunde at fyldestgjøre Vedkommendes Ønsker eller, rettere sagt, at anvende Bevillingsmyndigheden saaledes, at Vedkommende finde, at den anvendes paa en retfærdig og ligelig Maade. Og hvorfor er dette vanskeligt? Fordi Ministeren selvfølgelig her ikke kan see med egne Øine, men er henvisst til at see med Andres. Eigesom der er kommet meget forskjellige Betragtningssaaeder frem, her i Salen, saaledes forholder det sig naturligvis ogsaa udenfor Salen, det forholder sig saa, at de Myndigheder, gennem hvis Briller, man skal see, have Himmelvidt forskjellige Betragtninger af, hvorvidt man skal strække Friheden med Hensyn til Brændevinshandelen. Dersom det ærede Medlem altsaa eksempelvis vilde bebrejde Ministeren, at denne ikke tog tilstrækkeligt Hensyn til Amtsraadenes Anbefalinger eller Erklæringer, saa vilde jeg dertil kun svare, at det er aldeles umuligt for Ministeren at gjøre dette, idet nogle af Amtsraadene uden videre anbefale alle